

عنوان مقاله:

اثر تغییر اقلیم بر شاخصهای آگروکلیماتیک مناطق کشت گندم در ایران

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای زراعی ایران، دوره 3، شماره 2 (سال: 1384)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهدی نصیری محلاتی - دانشگاه فردوسی مشهد

علیرضا کوچکی - دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

علیرغم اهمیت کلیه پارامترهای آب و هوایی بر رشد و تولید محصولات زراعی، درجه حرارت و بارندگی بیش از سایر پارامترها مورد توجه بوده و تقریباً تمامی روش های طبقه بندی اقلیمی کشاورزی و نیز شاخص های اقلیمی کشاورزی بر پایه این دو متغیر استوار می باشند. در شرایط تغییر اقلیم، شاخص های اقلیمی کشاورزی نیز تغییر کرده و با ارزیابی تغییر این شاخص ها امکان بررسی واکنش گیاهان زراعی به شرایط اقلیمی آینده میسر خواهد شد. از اینرو بنظر میرسد دو شاخص اقلیمی کشاورزی کمبود بارندگی و طول فصل رشد ابزار بسیار مناسبی برای ارزیابی پتانسیل تولید گندم در شرایط تغییر اقلیم می باشند. در این مطالعه ابتدا بر اساس داده های عملکرد گندم در کشور، مناطق اصلی تولید گندم مشخص و داده های اقلیمی مناطق فوق جمع آوری شد. در ادامه بر اساس رطوبت قابل استفاده و بر اساس تعریف FAO در ایستگاههای مختلف در شرایط حاضر و در شرایط تغییر اقلیم برای سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی بر اساس نتایج مدل گردش عمومی UKMO طول فصل رشد محاسبه شد. بر اساس نتایج بدست آمده طول فصل رشد محاسبه شده بر مبنای درجه حرارت، موید افزایش طول فصل رشد در مناطق دیمکاری کشور است در حالیکه محاسبه طول فصل رشد بر اساس روش FAO و با احتساب رطوبت قابل استفاده گیاه، کاهش طول دوره رشد در مناطق تولید گندم کشور را نشان میدهد. میزان این کاهش در ایستگاههای مورد مطالعه برای سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی به ترتیب به میزان ۳۶ - ۸ و ۵۵ - ۱۹ روز خواهد بود. شاخص کمبود بارندگی در ایستگاههای مورد مطالعه برای سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی به ترتیب به میزان ۷/۱۷ - ۳/۸ و ۳/۳۲ - ۱/۲۱ میلیمتر خواهد بود. نتایج این تحقیق نشان داد که سطح زیر کشت گندم در مناطق دیم خیز کشور برای سالهای ۲۰۲۵ و ۲۰۵۰ میلادی به ترتیب بمیزان ۱۶-۲۵ و ۲۳-۳۳ درصد کاهش خواهد یافت.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1803183>

